

NASVETI ZA STARŠE OB VSTOPU OTROK V ŠOLO

PRIPRAVA NA ŠOLO

Ob vstopu otroka v šolo se staršem porajajo mnoga vprašanja (ali bo moj otrok uspešen, bo sprejel učiteljico, bo kos novim nalogam ...). Kljub morebitnim mešanim občutkom se otroci po navadi šole veselijo, kar izhaja iz njihove naravne želje po učenju, raziskovanju, odkrivanju novega ...

Priprava na šolo NAJ NE BO:

- **načrtno učenje branja, pisanja, računanja ...** (če otrok izkazuje zanimanje, ga seveda od tega ne odvrčamo in ga spodbujamo),
- **zastraševanje s šolo** (o redu ter disciplini, ki bosta vladali v šoli),
- **idealiziranje šole,**
- **vsiljevanje svojih predstav o šoli** (dovolite otroku, da si ustvari svoje).

Ampak NAJ BO:

- **skrb za pozitivno samopodobo** (čustveno zrel otrok bo zmozel obvladovati prehod in šolske zahteve brez večjih težav),
- **navajanje na samostojnost** (oblačenje, obuvanje, hranjenje, pospravljanje, skrb za svoje stvari ...),
- **navajanje na vztrajnost, da otrok začeto aktivnost dokonča** (razvijate jo skozi različne družabne in miselne igre: spomin, iskanje »vsiljivca«, razlik med dvema slikama ...),
- **razvijanje socialnih veščin, potrpežljivosti, upoštevanja pravil,**
- **razvijanje grafomotoričnih veščin** (navajanje na pravilno držo pisala, uporabo škarij, risanje, lepljenje, radiranje, prepogibanje, igranje z drobnim materialom ...),
- **branje otrokom in spodbujanje oz. razvijanje pozitivnega odnosa do knjig** (preko njih otrok spoznava svet črk, si bogati besedni zaklad, se nauči primerno ravnati s knjigo ...).

ODZIVI OTROK NA ŠOLO

Nekateri otroci so ob vstopu v šolo polni navdušenja, drugi so zadržani in prestrašeni. Svojih strahov in občutkov tesnobe pogosto ne izrazijo z besedami

in se ti lahko kažejo v obliki psihosomatskih težav (npr. glavoboli, bolečine v trebuhu ...). Potreben je čas, da se otroci navadijo na novo okolje in po uvajalnem obdobju omenjene težave po navadi izzvenijo. Če pa se težave po tem času ne omilijo oz. odpravijo je pomembno, da se odkrije njihov vzrok. Takrat je sodelovanje med starši in učitelji izrednega pomena.

SODELOVANJE Z UČITELJICO

Sodelovanje z učiteljico je ključnega pomena za kakovostno vsakdanje bivanje otrok, zato je dobro, da učiteljico seznanite z nekaterimi pomembnimi dejstvi:

- ali vaš otrok slabše sliši ali vidi,
- če ne sme uživati določene hrane,
- če ima kakršnekoli zdravstvene težave,
- kako bo odhajal po pouku domov ...

Le s skupnim sodelovanjem in prizadevanjem bo otrokov vstop v šolo prijeten. Vse težave, ki se bodo morda pojavile, bomo skupaj z vami reševali sproti.

PRVI ŠOLSKI DAN - DAN, KI NAJ OSTANE V LEPEM SPOMINU

Dan ko bo vaš otrok prvič prestopil šolski prag, je velik dogodek ne le zanj, temveč tudi za vas starše. Na nakup šolske torbe in potrebščin za šolo se odpravite skupaj z otrokom in mu dajte možnost pri tem sodelovati. Prvi šolski dan naj bo prijeten, saj če mu ostane v lepem spominu, bo verjetno tudi pozneje rad hodil v šolo in mu ta ne bo vzbujala nelagodja. Odnos do šole je zelo odvisen od tega, kako se o šoli pogovarjate doma, kako jo sprejemate starši in kako to videnje (zavedno ali nezavedno) prenašate na otroka ... Naj vas strah pred vstopom v šolo vašega otroka ne obremenjuje preveč in ga ne prenašajte na svojega otroka, saj se bo otrok slej ko prej v novem okolju znašel in so skrbi zaradi tega odveč. Ta dan praznujte. Otroka pospremite v šolo, nato pa dan preživite skupaj, praznično (sladoled, krajši izlet ...).

DRAGI STARŠI!
(nasveti otroka staršem)

Ne razvajajte me, dobro vem, da ne morem imeti vsega, kar želim.
Samo preizkušam vas.

Ne bojte se biti strogi. To mi je všeč. Tako vem, kaj smem in česa ne.
Ne bodite grobi z mano, sicer bom mislil, da se samo s silo kaj doseže.
Rad bom upošteval nasvet.

Ne bodite nedosledni. Zaradi tega sem negotov in se izogibam vsaki
obveznosti.

Ne delajte stvari, ki jih lahko opravim sam. Zaradi tega se počutim
kot dojenček, utegnil bi vas imeti za svoje služabnike.

Ne pridigajte mi kar naprej, sicer se bom moral narediti gluhega. Bili
bi presenečeni, če bi vedeli, kako dobro vem, kaj je prav in kaj ni.

Ne dajajte mi občutka, da so moje napake grehi. Moram se naučiti
delati napake, ne da bi pri tem občutil krivdo.

Ne zahtevajte pojasnil za moje obnašanje. Včasih res ne vem, zakaj
sem to storil.

Ne opozarjajte me pred drugimi. Bolj pazljiv bom, če se boste z
menoj pogovorili na štiri oči.

Ne varujte me pred posledicami. Na izkušnjah se učim.

Nikar naj moje bojazni ne postanejo vaša tesnoba. Še bolj bom
prestrašen. Pokažite mi, da ste hrabri.

Učite me z zgledom, ne s kritiko.

ZELO VAS IMAM RAD, IMEJTE TUDI VI MENE!

Vaš otrok 😊

